

23.49x34.71	1	עמוד 7	מעריב - המגזין	21/11/2021	79544003-2
הכפר הירוק בית הספרהכפר הירוק פנימי - 90290					

הקאמבק של ורדה נגה מסקטה ואודי שפילמן מלהקת עפיפון יעקב בראון | 07

איפה הם היום | יעקב בראון

לא מפסיקים לשיר

ורדה נגה מלהקת סקסטה, כיום בת 63, ובן זוגה אודי שפילמן מלהקת עפיפון, כיום בן 70, חוזרים לתודעה עם השיר "בין הזמנים" שכתבה עדית פאנק, שנפטרה בחודש שעבר, ומספרים על ימי הזוהר ("השיא היה ביום העצמאות, כששכרו לנו אמבולנס כדי להספיק להגיע בזמן לכל ההופעות"), על השנים בארצות הברית ועל הבחירה לרדת מהבמה

של יאיר קלינגר. "בין החזרות לפסטיבל הציעה סימה עמיאל, זמרת להקת עפיפון, שנלך לחדר של סקסטה", מספר שפילמן. "יהיה כיף", היא הבטיחה. דווקא הסתייגתי, אבל אמרתי לה שאם היא רוצה, שתביא את היפנית עם תסרוקות קליאופטרה! אז אפילו עוד לא הכרתי את שמה של ורדה. מזה הגענו לחתונה. לאחר שסקסטה התפרקה, היא הצטרפה אליי לעפיפון, שם נוכחתי לדעת שכאישה היא מעבר לכל חלום."

בין חזנות לרוקנרול

שפילמן הוא בנה של נינתו של זרח ברנט, ממייסדי פתח תקווה, שהונצח בבלדה על יואל משה סלומון של יורם טהרלב. הוא גדל בתל אביב ולמד בבית הספר החקלאי הכפר הירוק. "לא חלמתי לעסוק בחקלאות, אבל נשמע לי רומנטי לרוץ במגפיים בחורף בשדות ולהרים צינורות השקיה", הוא נזכר. "שם העברתי את התקופה הכי יפה בחיי".

למרות כישוריו, הוא לא התקבל ללהקה צבאית והתפשר על תזמורת חיל האוויר בניצוחו של אריך טייך, "שם היו צריכים מישהו ששר גם באנגלית". בתקופה היא היה מקובל שזמרי התזמורת עוברים עם שחרורם לשיר בחתונות. "לא רציתי את זה, אבל התבקשתי להחליף את אחד מכוירי גריי התזמורת", הוא טוען. "אז נפילתי בפח לאחר שהעסק מצא חן בעיניי, בעיקר בגלל הכסף שהיה אפשר להרוויח בו. כך קמה די מהר להקת עפיפון, שנראה לי שהעלתה את הרמה בתחום. פעלנו עד אחרי החתונה שלנו ב'84. אז הקמתי את 'הלהקה של אודי שפילמן', שוורדה שרה בה לצד לימוריה האקדמיים. תוך כדי זה נהיית חזן".

מה פתאום?

"זה לא היה פתאום, העניין קינן בי שנים. כשהשתחררתי מהצבא, דודו פיישר אמר לי: 'לך להיות חזן; יש לך הקול המתאים לכך'. אמרתי לו: 'אתה תהיה חזן! אני הולך לשיר רוקנרול'. לקח לי 30 שנה, ובגיל 50 הגשתי את הציווי שלי. הלכתי ללמוד חזנות אצל החזן נפתלי הרשטיק, ואחרי חמש שנים נהיית חזן בלי להיות אדם דתי".

בהמשך הוא הפך לחזן הקהילה הקונסרבטיבית העשירה בבוקה ראטון, עיר חוף מרהיבה בפלורידה. "ורדה הייתה איתי בכל", הוא מספר. "בבית הכנסת ההוא גם נשים עולות לתורה, ויש שוויון מלא בין גברים ונשים, וכך גם היא שרה שם. נסעתי לחמש שנים ונשארתי 12. חלק מהשנה הייתי מעביר בישראל, עד שחתכתי סופית. הספיק לנו מאמריקה, מה גם שכאן הבנים והנכדים שלנו".

נגה עובדת כיום בעמותת עמך, המרכז לתמיכה נפשית בניצולי שואה ובדור השני. "אומנם בטיפולים שלי אני לא שרה", היא אומרת, "אבל לפעמים אני מצטרפת לשיירת המקהלה שלהם ככעין ליטוף עם הקול שלי".

"הספיק לנו מאמריקה, מה גם שכאן הבנים והנכדים שלנו". נגה ושפילמן

"העלתה את הרמה בתחום". שפילמן (במרכז) בלהקת עפיפון

"התיידדנו איתה, אבל לא מספיק". פאנק

בין הזמנים", שיר מאת עדית פאנק המנוחה וחנן יובל, שיצא בימים האחרונים בביצוע שליית אוויר לנשימה, החזיר לתודעה את חברי ההרכב - ורדה נגה, מי שהייתה הצלע החמישית של להקת סקסטה, ובן זוגה אודי שפילמן, מי שהנהיג את להקת האירועים עפיפון. "היום אני מחשיב את עצמי לזמר בג'מלאות, אם כי נראה שאני לא יכול בלי לשיר לגמרי", אומר שפילמן (70). "ורדה ואני הקמנו בעיצומה של תקופת הקורונה את שלישיית אוויר לנשימה עם אילן טל, חבר שלנו ומי שהיה עם ורדה בחבורת הזמר של פיקוד הצפון. אומנם אנחנו לוקחים את העניין באיזו, אבל מתנהלים בהרכב במי קצועיות עם עיבודים יפהפיים של אמיתי פריינטא".

מנין שם ההרכב שלכם?

"כששברנו על זה את הראש, אשתו של אחד הבנים שלנו חיבקה את הנכד שלנו, ואמרה לו: 'אתה אוויר לנשימה'. על המקום אימצתי את זה כשם ההרכב. כשחיפשתי לנו שיר מקורי, פניתי לחנן יובל, שקיבל אותנו בחיבוק חם. כשהוא הביא לנו את 'בין הזמנים' במילותיה של עדית פאנק, מיד התחבבנו אותו. השיר הביא אותנו לעדית".

פאנק - ציירת, פזמונאית וסופרת - נפטר בחודש אוקטובר האחרון בגיל 69 בשל סיבוכים בריאותיים. "התיידדנו איתה, אבל לא מספיק", אומר שפילמן. "בתוך שלושה חודשים היא כבר לא הייתה".

לנגה (63), מי שריגשה כסולנית חברי רת הזמר של פיקוד הצפון ב"גשם אחרון", שירם של אהוד מנור ויאיר רוזנבלום, יש סיפור בלתי שגרת מובין בוגרי הלהקות הצבאיות. היא - בתו של השחקן אברהם נגה ששיחק בתיאטרון אהל ואצל גורדיק, שזימר רה בחבורה בין השאר עם אבי דור, אילן טל, יורם צדוק וברוריה לקר - הצטרפה לסקי סטה חודשים אחדים לאחר הקמת הלהקה, במקום סמדר וימור. "כלהקת בנות היינו הצלחה גדולה", היא מספרת. "השיא היה באחד מחגי העצמאות. כדי להספיק להגיע בזמן לכל ההופעות באותו ערב עמוס, שכרו לנו אמבולנס שיפילס את דרכנו בין החורגים. התפרקנו ב'83 שלא מרצוננו בגלל חווה דרקוני שהיה לנו בחברה שהפעילה אותנו וככל את ידינו. עם כל האהבה לחברותיי בלהקה, כשהן חידשו אותה לפני אי אלו שנים, זה היה בלעדי".

כיום היא עובדת סוציאלית קלינית ופסיכותרפיסטית, בעלת תואר דוקטור. "המ' עבר החד שלי מכמות הבידור אל מה שאני עושה היום לא קרה בפתאומיות", היא אומרת. "עוד כנערה ידעתי שבבוא היום אשלב את כישרוני השירה שלי עם עיסוק אקדמי". מאחורי הקלעים של פסטיבל הזמר והפזמון '80 היא פגשה את שפילמן, שם הוא שר עם להקת עפיפון את "1980", שירם של יעקב גלעד ויהודית רביץ. היא עצמה שרה עם בנות סקסטה את "אני עושה לי מנגינות"